

urzędy nadają § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 XI 1925 roku (Dz. Ust. Nr 118, poz. 847) charakter normy stałej i uważają za obowiązujące zaliczanie woźnych po dwóch latach służby do XV, po 10-ciu latach do XIV, a po 20-tu latach do XIII grupy uposażenia.

Interpretacja taka jest błędna.

Zaliczanie woźnych do grup uposażenia według § 5 rzeczonego rozporządzenia było aktem doraźnym, dokonanym w dniu 1 stycznia 1926 r. w myśl postanowienia art. 92 ustawy o państwowej służbie cywilnej i art. 19 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 roku.

Po terminie 1 stycznia 1926 roku przejście woźnych do wyższych grup uposażenia odbywać się może jedynie na ogólnych zasadach awansu w miarę opróżniania się odpowiednich stanowisk, zgodnie z art. 107 ust. o państwowej służbie cywilnej, jak to stanowi wyrażnie § 2, ustęp pierwszy powołanego rozporządzenia z dnia 4 XI 1925 roku.

Naczelnik Wydziału: *Dobrowolski.*

Wojewoda Kielecki.

Kielce, dnia 21 marca 1928 r.
L. B. G. 1035/66/II.

Przedmiot: *Opłata stemplowa od świadectw niezamożności.*

OKÓLNIK Nr 34.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 21 lutego 1928 roku Nr O. B. 359/1/28 zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa Skarbu oznajmiło, co następuje:

Świadectwo niezamożności (punkt 1 b) § 4 i 5 rozporządzenia z dnia 21 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 275), wydane przez władzę policyjną osobie ubiegającej się o paszport ulgowy lub bezpłatny, podlega zasadniczo opłacie stemplowej, przewidzianej w art. 154 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 570), w wysokości 3 zł. Tylko wówczas, gdy zachodzą warunki wydania paszportu bezpłatnego (§ 5 powołanego rozporządzenia) i zarazem uiszczenie powyższej opłaty nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego, może być wydane świadectwo niezamożności bez pobrania tej opłaty (art. 142, punkt 17 ustawy o opłatach stempl.).

Za Wojewodę: *W. Kietczewski.*

Wojewoda Kielecki.

L. B. G. 1035/67/II.

Kielce, dnia 21 marca 1928 r.

Przedmiot: *Opłata stemplowa od ustnych wniosków o wydanie świadectwa.*

OKÓLNIK Nr 35.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów, Panów Starostów i Kierowników P. U. P. P.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 5 III 1928 r. Nr O. B. 456/1/28 wyjaśniło, co następuje:

Opłatę stemplową od podania, przewidzianą w rozdziale 30 ustawy z dnia 1 lipca 1926 roku o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 570), należy zasadniczo (t. j. gdy podanie nie jest od tej opłaty zwolnione) uiścić tylko wówczas, gdy bądź wniesiono podanie, bądź zgłoszenie ustnego wniosku stwierdzono protokołem urzędowym (art. 140 powołanej ustawy).

O ile przy wydawaniu świadectwa urzędowego nie zastosowano powyższego pisemnego postępowania, to opłata stemplowa „od podania“ nie należy się i ma być uiszczona tylko opłata stemplowa za świadectwo, przewidziana w rozdziale 31 powołanej ustawy.

Czy wniosek ustny ma być stwierdzony przez spisanie protokołu, oraz czy w sprawach pewnej kategorii wnioski ustne wogóle mają być przyjmowane, czy też w razie wniosku ustnego należy żądać wniesienia podania — kwestje te nie wchodzą w zakres ustawy o opłatach stemplowych, lecz mają być rozstrzygane w myśl odnośnych przepisów administracyjnych. O ile przepisy te nie zawierają postanowień w tej mierze, ustalenie postępowania jest pozostawione uznaniu władzy administracyjnej.

Za Wojewodę: *W. Kietczewski.*

Wojewoda Kielecki.

BG. 1035/68/II.

Kielce, dn. 23 marca 1928 r.

Przedmiot: *Opłaty stemplowe od podań i świadectw wydawanych przez urzędy samorządowe.*

OKÓLNIK Nr 36.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów, Panów Starostów i Kierowników P. U. P. P., Pana Inspektora Starostw, Dyrekcji Robót Publicznych oraz Biura Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie.

Podania, wnoszone — zgodnie z właściwymi przepisami — do urzędów samorządowych, oraz świadectwa